

LEUKE FAMILIE

(Snappy Families)

Komedie in twee bedrijven

door

DEREK PARKES

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LEUKE FAMILIE – SNAPPY FAMILIES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DEREK PARKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Basil - steward

Ap Veenstra

Bertha Veenstra - zijn vrouw

Hendrik Veenstra - zijn vader

Karin - de dochter van Ap en Bertha

Dickie - de zoon van Ap en Bertha

Robert - verbindingsofficier van het schip

Baks

Hennie Vermaat

Plaats van handeling:

De handeling vindt plaats op een luxueuze hut aan boord van de Adelaïde, een cruiseschip waar de inscheping plaatsvindt voor een cruise langs de Atlantische eilanden.

Tijd van handeling:

Het heden.

Eerste bedrijf:

Eerste scène: laat in de namiddag midden juli.

Tweede scène: de volgende dinsdag, laat in de namiddag.

Tweede bedrijf: de volgende middag.

DECOR:

Het decor stelt een grote luxe hut in een cruiseschip voor. De ruimte heeft vaste vloerbedekking en grote ramen. Er staan twee grote bedden die gedurende de dag als divan worden gebruikt. Ingebouwde kleerkasten, een kaptafel met een kruk, twee gemakkelijke stoelen en een schrijftafel compleet met telefoon en een bureaustoel. Er zijn drie deuren; één leidt naar de badkamer en het toilet, een andere naar de gang en de derde is de verbindingsdeur naar een andere hut. Aan de wand is een schakelaar voor het radiosysteem van het schip en een bel om de steward op te roepen. Op de kaptafel staat een vaas bloemen. Op het bureau staat een schaal vers fruit en een "Welkom aan boord" brochure. De passagiers komen aan boord voor de cruise langs de Atlantische eilanden. Het schip ligt in de haven van Amsterdam; er zijn kranen en een deel van de douaneloods te zien. Op de vloer staan drie grote koffers waaraan labels van het schip zijn bevestigd.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

Bij het opengaan van het doek staat de deur naar de gang half open terwijl Basil, een geüniformeerde steward, binnenkomt met de vierde koffer die hij bij de anderen zet. Hij is ongeveer veertig, netjes, kritisch, redelijk precies en heeft de neiging om een beetje onderdanig te zijn. Zijn accent verraadt dat hij probeert een beetje als de betere klasse te klinken om op die manier zijn afkomst uit de arbeidersklasse te verbergen. Hij kijkt nauwkeurig naar de naam op het label van de vierde koffer en trekt een zuur gezicht.

Basil: Uh. Nog meer boeren. *(hij kijkt nog eens)* Kanaalstraat 22, Putten. Putten? Apeldoorn? Waar ligt verdorie Apeldoorn? *(er wordt op de buitendeur geklopt. Basil doet de deur open en men ziet Ap Veenstra en zijn vrouw Bertha. Zij zijn beiden in de vijftig en gekleed in zomerkleding. Bertha heeft duidelijk nieuwe kleren aan, Ap echter niet. Bertha heeft een schoudertas bij zich en een slappe zonnehoed op, Ap heeft een peuk van een hand gerolde sigaret – die is uitgegaan – in de mond. Ze voelen zich duidelijk niet op hun gemak – vooral Ap. Geen van beiden maakt aanstalten om binnen te komen)*

Basil: Hoe maakt u het?

Ap: Ik geloof nooit dat dit onze hut is.

Bertha: Oh, jawel. Het staat op de deur. S15. Nummer S15.

Basil: Meneer en mevrouw Veenstra?

Ap: Ja.

Basil: Komt u toch binnen. Welkom aan boord. *(Ap en Bertha komen binnen. Basil doet de deur dicht en loopt om hen heen)* Ik ben Basil. Ik ben uw hutsteward.

Ap: Hoi.

Bertha: Prettig u te ontmoeten. *(ze kijkt rond)* Het is hier – mooi.

Ap: *(vrijblijvend)* Mmm.

Basil: Ah, ja mevrouw, zeker. Een van de beste hutten aan boord. Het is echt een koninklijke suite.

Ap: Koninklijke suite, hè? Waar is de troon? *(Basil kijkt hem vragend aan)* De pot.

Basil: Oh, hier, meneer. *(hij doet de deur van de badkamer open)*

Ap: Goddank, ik heb in de trein een paar biertje gepakt. Nog geen kans om...

Bertha: Albert! *(Ap kijkt haar aan, zij wuift hem weg. Hij verdwijnt in de*

badkamer en komt meteen weer naar buiten)

Ap: *(tegen Basil)* Het kan toch? Ik bedoel – we zijn nog niet onderweg of zo...

Basil: Geen probleem, meneer. *(Ap knikt en gaat de badkamer weer in)* Als u iets nodig heeft, mevrouw – wat dan ook – hoeft u het maar te vragen. Als u me niet hier in de buurt ziet, pakt u gewoon de telefoon. *(wijst naar de telefoon)* Of de bel. *(wijst naar de bel)*

Bertha: Dank u. Dank u wel. *(ze wandelt wat door de hut)* Heel mooi, echt heel mooi.

Basil: Is dit uw bagage, mevrouw?

Bertha: *(controleert)* Vier koffers. Ja.

Basil: U komt uit Apeldoorn, zie ik.

Bertha: Klopt. Kent u Apeldoorn?

Basil: Oh, ja. Leuk klein plaatsje. *(Bertha kijkt verbaasd)* Mooi deel van het land. Mag ik uw jas?

Bertha: Ja. Ja, dank u. *(Basil glimlacht tegen haar en helpt haar bij het uittrekken van haar jas. Bertha gaat voorzichtig naar de kaptafel en bekijkt haar kapsel)*

Basil: *(doet de kleerkast open)* Is dit uw eerste cruise, mevrouw? *(hij pakt een knaapje, hangt de jas erop en hangt die in de kast)*

Bertha: Ja. De eerste keer op een schip om eerlijk te zijn. *(ze legt haar hoed en tas op een van de bedden. Ap komt uit de badkamer en heeft vergeten zijn gulp dicht te ritsen. Bertha ziet dit met afschuw)* Albert! *(Ap kijkt haar onderzoekend aan)* Het paard.

Ap: *(kijkt rond)* Waar?

Bertha: *(zacht. Wijst naar zijn broek)* De jouwe.

Ap: Hè? *(hij kijkt naar zijn broek)* Oh. *(hij geeft Basil een por)* We kunnen de deur maar beter dichtdoen, hè? *(hij ritst zijn broek dicht)*

Basil: Zal ik voor u uitpakken, mevrouw?

Bertha: Eh – nee, dank u, eh....

Basil: Basil.

Bertha: Basil. Ja. Dat zei je. Nee, dat doen we zelf wel.

Basil: Zoals u wilt. Mooi – wordt het de eerste of de tweede zitting?

Ap: Ik heb geen idee wat jij wilt, maar we hebben de eerste. *(Bertha kijkt hem aan)* Ja, dat hebben we toch gevraagd?

Basil: Als u het niet erg vindt... *(hij pakt de brochure en haalt er het bonnetje uit van de eetzaal en leest)* Meneer en mevrouw Veenstra. Arena restaurant. Tafel 18. Eerste zitting.

Bertha: Goed.

Basil: Heel verstandig. Je hebt dan een veel langere avond. Dat zeiden de vorige bewoners van deze hut ook. *(eerbiedig)* Lord en Lady Clifford. *(hij stopt het kaartje weer in de brochure en legt deze*

weer op het bureau)

Bertha: Lord en Lady...? Hoor je dat, Albert?

Ap: *(niet onder de indruk)* Zeker. *(hij pakt de brochure en kijkt er wat ongeïnteresseerd door)*

Basil: Oh, een heel charmant koppel. De dame was een echt tiep. Absoluut geen last met haar gehad. Ik bleef in een deuk.

Ap: Dat kan ik me voorstellen.

Basil: Nu, niet vergeten – als er iets is dat u wenst, vraag het maar aan Basil. Er gebeurt hier niet veel wat ik niet weet.

Bertha: Dank u.

Basil: *(drukdoenerig)* Ik moet ervandoor. Kijken of al mijn nieuwe passagiers veilig zijn aangekomen. *(gaat naar de deur)* Ik kom straks wel terug om uw bed open te klappen. *(doet de deur open)* Ja, ik denk dat het ons hier best zal bevallen. Oh, wat morgen betreft. Wilt u morgenvroeg thee of ontbijt op bed? Continental, natuurlijk. Het Engelse ontbijt wordt in het restaurant geserveerd.

Bertha: Thee is goed.

Basil: Thee. Heel goed, mevrouw. Oh, de sleutels. *(hij haalt de sleutels van de hut uit zijn zak en geeft die aan haar)*

Bertha: Dank u.

Basil: Dank u, mevrouw. *(hij buigt, gaat naar buiten en sluit de deur)*

Ap: *(kijkt naar de deur)* Goddank, die is weg. *(hij gaat op een van de divans zitten)* Zeg Bep, we hoeven hem toch niet bij ons te hebben terwijl wij zitten te ontbijten, hè?

Bertha: Nee, natuurlijk niet. Dat is zijn manier van praten. Hij wil gewoon vriendelijk zijn.

Ap: Zo lang ie niet te vriendelijk wordt...

Bertha: Nee. Hij doet alleen maar zijn werk. *(ze legt de sleutels op de kaptafel en begint rond te kijken en alle kasten open te maken)* Hij zei dat hij Apeldoorn kende. Klein leuk plaatsje, zei hij.

Ap: *(legt de brochure op de divan)* Nou, ik vraag me dan wel af welk stuk hij bedoelde? De lijmfabriek of de jamfabriek.

Bertha: *(kijkt in de badkamer)* Oh Ap, is dat niet schitterend?

Ap: Wat?

Bertha: Die badkamer, een toilet en van alles.

Ap: We hebben thuis ook een bad en een toilet...

Bertha: Een ook nog een douche. *(ze gaat naar het raam en doet het raam open)* En kijk.

Ap: Gordijnen – ja. Die hebben we thuis ook. En een gaskachel. En een portret van George.

Bertha: Boven de schoorsteenmantel.

Bertha: *(doet de kleerkast open)* Oh, en heb je dit gezien?

Ap: *(kijkt even naar de kast)* Een kleerkast. Nou, en? Die heb ik ook al eens eerder gezien. Een houten nog wel. Je doet er kleren in.

Bertha: Oh Ap, wat leuk! Echt leuk! *(ze doet de deur weer dicht, pakt haar tas en begint erin te rommelen)* Het is – het is zoveel groter dan ik me had voorgesteld.

Ap: Dat zei de actrice ook tegen de bisschop.

Bertha: Zo kan ie wel weer. Dat soort praat hou je maar voor je. En zeker op zo'n dure vakantie. Je hebt me al genoeg te kijk gezet.

Ap: Waar heb je het over?

Bertha: Daar rond te lopen met je broek los. En moet je dat vreselijke sjekkie zien. Spuug uit. Gooi dat ding weg. Als je met alle geweld wilt roken, koop dan behoorlijke sigaretten.

Ap: *(laat de sigaret in een asbak vallen)* Ach, mieter op, Bep.

Bertha: Bertha. Ik zou het op prijs stellen als je me Bertha zou noemen.

Ap: Thuis noem ik je ook Bep.

Bertha: Misschien wel, maar we zijn nu niet thuis, als je dat maar weet. We moeten onze stand ophouden. We zijn nu niet meer bij het klootjesvolk. Je hebt zelf gehoord wat Basil zei. De laatste reis hebben hier leden van de aristocratie in deze kamers gezeten.

Ap: *(blaast minachtend)* Fuck de aristocratie.

Bertha: Albert!

Ap: En noem me geen Albert. Niemand heeft me ooit van mijn leven Albert genoemd.

Bertha: Op deze vakantie ben je Albert. *(ze zoekt verder in haar tas)*

Ap: *(zucht)* Ik denk dat ik maar weer naar huis ga.

Bertha: Helemaal niet. Je gaat je hier amuseren.

Ap: Daar ben ik nog niet zo zeker van.

Bertha: Ach, doe toch niet zo lullig.

Ap: Ik voel me hier niet thuis. Ik weet dat en die knaap Basil weet dat ook. Dat zag je zo. Ik zag het aan de manier waarop hij naar ons keek toen we binnenkwamen. Vol medelijden.

Bertha: Je beeldt je wat in. Ik zag dat jij je gaat amuseren. Je horoscoop zei dat ook. Dat stond gisteren zwart op wit in de Privé.

Ap: Oh, shit. We gaan toch de komende veertien dagen niet de hele tijd die flauwekul lezen, hè?

Bertha: De komende week was ideaal om te reizen, stond er. En je theekopje ook.

Ap: Oké, dat is genoeg. *(hij staat op en drukt op de bel)*

Bertha: Wat ga je doen?

Ap: Mijn teennagels lakken.

Bertha: Waarom drukte je op die bel?

Ap: Ik had wat beweging nodig.

Bertha: Waarom drukte je op die bel?

Ap: Dat zie je gauw genoeg.

Bertha: *(met een overdreven gebaar van haar armen)* Ik voel het. Ik voel het in de sfeer van de kamer. Mensen van stand hebben hier gewoond.

Ap: Ik kan niet helpen dat ze.... *(er wordt op de tussendeur geklopt. Hendrik steekt zijn hoofd om de deur)*

Hendrik: Zijn jullie aangekleed?

Bertha: Ja hoor. Kom binnen, pa. *(Hendrik komt opgewekt binnen. Hij is een flinke oude man van in de zeventig. Overhemd met korte mouwen, sportbroek en sandalen)*

Hendrik: Is alles naar wens? *(kijkt rond)*

Bertha: Oh, het is prachtig, pa. Prachtig. *(ze kust hem teder op de wang)* Maar u had het niet moeten doen. Al dat geld....

Hendrik: Ik kan het me veroorloven, liefje. Wees maar niet bang. Geniet er maar van.

Bertha: Het is zo – zo luxe. Is de jouwe ook zo?

Hendrik: Min of meer.

Bertha: Is Dickie in orde? Gedraagt hij zich?

Hendrik: Oh, ja. Prima.

Ap: Dat zal niet lang duren. *(er wordt op de buitendeur geklopt. Ap doet open. Basil staat in de gang)*

Basil: Hebt u gebeld, meneer?

Ap: Ja. Ik wil graag wat inlichtingen. *(Basil kijkt hem onderzoekend aan)* Ja, over de thee van morgenochtend. Hoe wordt die gemaakt? Van theeblaadjes of met een zakje?

Basil: Theezakjes, meneer.

Ap: Oh, wat een opluchting.

Basil: Hebt u liever theezakjes, meneer?

Ap: Absoluut. Dan blijft er tenminste niks in het kopje achter om voorspellingen uit te doen. *(Bertha kijkt hem aan met een blik die stenen zou splijten. Basil grinnikt dom)*

Hendrik: *(zacht. Tegen Bertha)* Wat is er met hem aan de hand? *(Bertha kijkt hem wanhopig aan)*

Ap: Je – eh – kent toch niemand aan boord die een kristallen bol heeft, hè?

Basil: Wat zegt u, meneer?

Ap: Alleen maar dat mijn vrouw zichzelf graag als een Sugar Lee Hooper voordoet - maar dan met haar.

Bertha: Albert. *(tegen Basil)* Let maar niet op mijn man. Hij – eh – zit me graag te jennen.

Basil: *(grinnikt zuur. Tegen Hendrik)* Is alles in orde, meneer?

Hendrik: Ja, hoor. *(even stilte)*

Bertha: Nu – eh – dank je, Basil. *(ze gaat naar de buitendeur)* Dank je zeer voor de informatie. *(ze doet de deur open)*

Basil: *(met een mager lachje)* Graag gedaan, mevrouw. *(als hij naar buiten loopt, trekt zijn lach weg en slaat hij de ogen op naar het plafond)*

Bertha: *(tegen Ap)* Wat had dat nu te betekenen? Me zo te kijk zetten? Ik wist niet waar ik kijken moest.

Ap: *(zacht)* Ik heb wel een paar suggesties.

Bertha: Sugar Lee Hooper. Moet je meemaken.

Ap: Nu ja, dat doet die toch, of niet soms? De toekomst voorspellen? Dat soort dingen?

Hendrik: Nee, jongen. Dat is een stripper.

Ap: Bedoel je dat ze haar kleren uittrekt?

Hendrik: Ja, ik bedoel in elk geval niet dat ze de verf afbrandt.

Bertha: Ja, een striptease. Ik weet niet wat die man moet hebben gedacht. Als dat bekend wordt....

Ap: Oh, ik geloof niet dat je je daar druk over hoeft te maken. Niemand die bij zijn volle verstand is zal geld uit gaan geven om jou in je blote je-weet-wel rond te zien rossen.

Bertha: Zo kan ie wel weer. *(ze begint haar handtas weer te zoeken)* Jij bent zo vreselijk geobsedeerd, hè. Het is een heel onschuldig tijdverdrijf, als je dat maar weet.

Ap: *(gaat zitten en pakt de brochure weer op)* Oh, onschuldig genoeg, daar heb je gelijk in. Er is helemaal niks verkeerd met zo nu en dan de toekomst voorspellen, maar ik heb het idee dat ik op het ogenblik helemaal niks anders meer hoor. Niet van jou, dan.

Bertha: Nu ja, jij bent ook niet meteen de beste prater die er is, toch? Darts, de tuin en de vuilniskar, dat is het enige waar jij het over kunt hebben.

Hendrik: Zeg, zijn jullie twee van plan de hele vakantie zo te blijven donderjagen met elkaar?

Bertha: Nee, pa. We gaan er eens goed van genieten. Oh, pa, je weet niet half wat dit voor me betekent. Weg van de Kanaalstraat. Weg van dat gekke mens naast ons en haar vreselijke grammofoon. *(ze rommelt verder in haar tas)* Oh – waar heb ik ze nu?

Ap: Ben je je slipje weer kwijt?

Bertha: *(kijkt hem vuil aan)* Ik zoek de sleutels van de koffers.

Ap: *(haalt ze uit zijn zak)* Deze?

Bertha: *(pakt ze kwaad aan)* Dat is het toppunt. Waarom kon je me die niet eerder geven?

Ap: Hoe kon ik nu verdomme weten wat jij aan het zoeken was? Eén

helderziende in de familie is meer dan genoeg....

Bertha: Dat spreekt toch zeker vanzelf, of niet soms? *(ze gaat naar een koffer en legt die op de divan)* Die koffers pakken zichzelf niet uit. *(ze steekt de sleutels in het slot)* Ben je van plan daar te blijven zitten?

Ap: Ik zit te lezen. "Welkom aan boord". Allerlei nuttige informatie.

Bertha: Er is nog tijd genoeg om daar later naar te kijken. *(ze doet een koffer open en gooit de sleutels weer naar Ap)*

Ap: Wat een paniek.

Bertha: De kleren komen helemaal in de kreukels als je ze in de koffer laat zitten. *(ze begint uit te pakken)*

Ap: *(legt de brochure weg en staat met tegenzin op)* Je hebt hier ook nooit eens even rust. *(hij pakt zijn koffer, legt die op het bed en begint uit te pakken)*

Bertha: En je hangt de boel behoorlijk op, als je dat maar weet. *(ze hangt een jurk weg)*

Ap: Ja, schat. *(hij legt de sleutels op het bureau)*

Hendrik: *(tegen Ap)* Heb je hulp nodig?

Bertha: Nee.

Hendrik: Oh. Nu ja, ik ga ervandoor en me omkleden. Dan kunnen jullie tortelduifjes het onder elkaar uitvechten. *(hij schudt zijn hoofd en gaat naar zijn eigen hut onder het zingen van "Love is a many splendored thing". Ap haalt een heel fel gekleurd jasje uit de koffer)*

Bertha: *(ziet het jasje)* Ik dacht dat ik je had gezegd dat je dat niet mee moest nemen.

Ap: *(houdt het omhoog)* Maar het is mijn lekkerste jasje.

Bertha: Het is zo oud als de weg naar Rome.

Ap: Het kan nog best een tijdje mee.

Bertha: Ap – we zijn op een cruiseschip. We zijn niet aan het werk in jouw volkstuintje.

Ap: Ik zou wel weten wat ik liever deed. *(hij hangt zijn jasje in de kast en schopt zijn schoenen uit)* Ah. Dat is beter.

Bertha: Je zou wel eens een beetje dankbaarder mogen zijn. *(ze haalt een chique avondjurk uit de koffer)* Als je vader de loterij niet had gewonnen....

Ap: Oh, hij bedoelt het goed genoeg, maar laat ik je dit vertellen: de enige reden waarom ik me heb laten overhalen voor dit geintje was, dat er nu een redelijke kans is dat we van je dochter afkomen.

Bertha: Van onze dochter afkomen? Dat klinkt ook niet helemaal lekker, vind je wel?

Ap: Als je vijfendertig bent en je bent ongetrouwd en je ziet eruit zoals zij eruitziet, dan kun je gewoon niks meer zeggen wat nog lekker

klinkt. We moeten haar echt aan iemand zien te slijten, Bep. Als we hier op de boot niemand voor haar kunnen vinden, lijkt het me het beste dat we haar maar overboord kieperen.

Bertha: Ap!

Ap: (*ziet haar avondjurk*) Waar heb je die vandaan?

Bertha: Gekocht.

Ap: Waarmee?

Bertha: Oude jampotten. Met geld, natuurlijk, idioot. Geld. Je weet wel, dat spul waar jij zo moeilijk afstand van kunt doen.

Ap: Ziet er chique uit.

Bertha: Het is ook chique. Daarom heb ik hem ook gekocht. Op deze schepen moet je je kleden voor het eten, snap je wel?

Ap: Kapsoneslijers. (*hij haalt een oude tuinbroek uit zijn koffer*)

Bertha: (*hangt de jurk zorgvuldig weg*) En waarom niet?

Ap: Hoeveel heeft ie gekost?

Bertha: Honderd zeventig euro's.

Ap: Wat? Honderd zeventig euro's? Voor één jurk?

Bertha: Het is changeantzijde.

Ap: Dat verbaast me niks. Honderd zeventig voor één....

Bertha: (*ziet de tuinbroek*) Wat moet je daarmee?

Ap: Die heb ik meegebracht – je kunt nooit weten.

Bertha: Wat kun je nooit weten?

Ap: Nu ja, je weet nooit....

Bertha: (*grijpt hem de broek uit de handen*) Jij bent gek. Doe toch eens een beetje normaal. Je bent hier op een luxe cruiseschip, niet op je kloterige vuilniskar.

Ap: Denk een beetje aan je woorden, hè.

Bertha: Jij zou de paus nog laten vloeken. (*ze marcheert naar de buitendeur en doet die open*)

Ap: Waar ga je naartoe?

Bertha: Ik gooi die rotbroek overboord.

Ap: Dat kun je niet maken.

Bertha: Moet je eens opletten. (*ze ruikt eraan*) Bah! Dat ding stinkt. Hij stinkt naar een vuilnisvat.

Ap: Dat is helemaal niet waar. Ik heb hem niet meer aangehad nadat jij hem de laatste keer hebt gewassen. Ik... we zijn al acht weken in staking....

Bertha: Dat hoef je mij niet te vertellen. (*ze gaat naar buiten, ziet wat, komt weer binnen en doet snel de deur dicht. Ze gooit de broek naar Ap*)

Ap: Wat is er aan de hand?

Bertha: Basil weer. Hij is daar op de gang – aan het rondzwerven. Ik

wil niet dat ie me met die broek ziet rondlopen.

Ap: Weet je wat er met jou aan de hand is? Je bent een snob. Jij maakt je veel te druk over wat andere mensen denken.

Bertha: Het is maar goed dat iemand in de familie dat nog doet. *(ze gaat weer naar haar koffer)* En waarom heb je in Godsnaam je werkkleren meegebracht?

Ap: Ik dacht dat ik misschien de kans zou krijgen om de machinekamer te bekijken. Ik kan daar toch niet in mijn beste kleren heen gaan, of wel soms?

Bertha: Heb je die eigenlijk wel ingepakt? Je beste kleren? Ik bedoel – alles wat ik tot nu toe heb gezien waren je overall van de vuilniskar en je tuinkleren.

Ap: Natuurlijk wel. *(hij hangt de tuinbroek netjes op een hangertje in de kast)*

Bertha: Wat? Wat heb je meegebracht?

Ap: Mijn zwarte pak. Dat ik ook met de begrafenis van je vader heb aangehad. *(hij blijft in zijn koffer graven)*

Bertha: Dat oude ding? *(ze haalt nog een avondjurk uit de koffer)* Waarom heb je je grijze niet meegebracht??

Ap: Dat past me niet zo goed. Het zit een beetje te nauw in het kruis. *(hij wijst)*

Bertha: Hou je smerige praat maar voor je.

Ap: Daar is niks smerigs aan. Je vroeg waarom ik mijn grijze pak niet heb meegebracht. En ik zei: ik kan het niet aan, tenminste als je niet met een sopraan getrouwd wilt zijn. *(Bertha kijkt kwaad naar Ap. Er wordt op de buitendeur geklopt. Ap doet de deur open en hun dochter Karin staat voor de deur. Ze is erg slonzig gekleed, bleek, vijfendertig jaar, geen buste en draagt een onelegante dikke bril en heeft één zwarte tand. Haar jurk is erg ouderwets en ze heeft een grote handtas bij zich. Ze lacht maar zelden en is in feite nagenoeg altijd op het punt in tranen uit te barsten)* Oh God, het is lachebekje zelf.

Bertha: Ap! Dat is toch geen manier om over je dochter te praten. *(opgewekt)* Is alles in orde, Karin? *(ze haalt nog een avondjurk uit de koffer en strijkt die glad)*

Karin: Nee. Het is niet in orde.

Ap: Het zou ook wel een wonder zijn.

Bertha: Wat is er aan de hand, liefje?

Karin: Mijn kamer. Mijn hut. Hij is zo – zo hokkerig. Lang niet als deze. Jullie hebben zoveel ruimte...

Ap: Als je maar weet dat je hier niet bij in komt....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto